

DGB Bülteni Nisan 2022 Sayı: 14

Geleceğin Sesi

Düzene karşı devrim!

—Krizin faturasına, —

—Emperyalist savaşa, —

—Faşist baskılara karşı —

1 Mayıs'a!

Haklarımız, özgürlüğümüz, geleceğimiz için:

Krizin faturasına, faşist baskılara ve emperyalist savaşa karşı 1 Mayıs'a!

İşçi ve emekçilerin mücadele ve kavga günü olan 1 Mayıs'ın ön günlerindeyiz. Emperyalist-kapitalist sistem döne döne ürettiği krizlerle, bunalımlarla ve savaşlarla milyonlarca işçinin, emekçinin, gencin ve kadının yaşamını her geçen gün daha çekilmez hale getiriyor. Pandemi ile birlikte dünyanın her yerinde daha da derinleşen ekonomik krizin faturası işçi ve emekçilere, gençlere, kadınlara yüklenmek isteniyor.

Emperyalist-kapitalist sistemin efendileri dünya hegemonyası ve yeni pazarlar için dünyayı kan gölüne çeviriyor. Ortadoğu'da Asya'da, Afrika'da ve son olarak Ukrayna üzerinden Doğu Avrupa'da tırmandırılan emperyalist savaş milyonlarca işçi ve emekçiyi yıkıma sürüklüyor!

Ülkemizde ise sermaye düzeni daha fazla kar için en temel haklarımızı gasp ediyor. İşçi ve emekçileri kölelik koşullarında düşük ücretlerle çalıştırıyor, haklarını her geçen gün gasp ederek sömürü zincirlerini kalınlaştırıyor. Ekonomik krizin çok yönlü faturası ve hayat pahalılığı gençliği de dolaysız olarak etkiliyor. Öğrenciler, en temel hakkı olan eğitim hakkına erişemiyor, barınma, beslenme gibi en temel ihtiyaçla-

rını karşılayamıyor, geleceksizliğe mahkum ediliyor. Faşist baskı ve gerici kuşatma altındaki gençliğin özgürlük özlemi her geçen gün artıyor.

Kapitalist sömürü, faşist baskı ve emperyalist savaşlar geleceğimizi tehdit ediyor. Yaşananlar bir kez daha göz önüne sermiştir ki, kapitalizm kriz, sömürü ve savaş demektir!

Arkadaş! 1 Mayıs'ın çağrısına kulak verelim:

"Tekliyor işte çağın çarkına okuyan çark,
Ve durdu muydu bir gün bu kör, avara kasnak
Bir zincir yitirenler bir dünya kazanacak!
Sen de o dünyadansın, sınıfın bil safa gel!"
İnsanca yaşam hakkı için 1 Mayıs'a!

Özerk, demokratik üniversite hakkı için 1 Mayıs'a!

Parasız, nitelikli, ulaşılabilir eğitim hakkı için 1 Mayıs'a!

Parasız nitelikli ve ulaşılabilir barınma ve beslenme hakkı için 1 Mayıs'a!

Kapitalizme köle, emperyalizme asker olmamak için 1 Mayıs'a!

Devrimci Gençlik Birliği

50 yılın çağrısı: Düzene karşı devrim!

Ülkemiz devrimci gençlik hareketinin önder isimlerinden Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ın katledilişlerinin 50. yılındayız.

50 yıl önce Denizler'i idam sehпасına gönderek gençliğin, işçi ve emekçilerin, ülkenin onurlu insanların devrimci çıkışını boğmak istediler.

Sadece Denizleri değil, onların idamının hemen öncesinde Mahir Çayan ve yoldaşlarını Kızıldere'de, bir yıl sonrasında ise İbrahim Kaypakkaya'yı işkence tezgahlarında katlettiler. Burada adını sayamadığımız daha yüzlerce devrimciyi katlederek yapmak istedikleri insanlığın onurlu, devrimci geleceğine olan inancımızı, umudumuzu yok etmekte.

Çünkü Denizler, Mahirler, İbolar bu ülkede emperyalizme ve faşist sermaye düzenine karşı büyüyen sosyalizm mücadelesinin sembol isimleri oldular. Dünyanın dört bir yanında yükselen 68' baharını ülkemizde devrimci bir yükselişle taçlandırıdılar.

60'lı yılların ortalarından itibaren gençliğin anti emperyalist mücadelesinde öne çıkan yoldaşlarımız, sürdürdükleri mücadele içinde önlerine dikilen reformist barikatları da parçaladılar, içinde önderleştikleri gençlik hareketinin sınırlarını da aşarak "Düzene karşı devrim!" çizgisinin sembol isimleri oldular.

Denizler, Mahirler, İbolar ODTÜ'de emperyalizmin tetikçisi Kommer'in arabasını yakarak emperyalizme meydan okudular. İşbirlikçi düzenin şefleri ülkenin kapılarını sonuna kadar emperyalistlere

açarken Dolmabahçe'de 6. Filo askerini denize döktüler. 15-16 Haziran 1970'de ayağa kalkan işçi sınıfının yanı başında mücadeleye atıldılar. Devrimci yükselişi boğmak isteyen düzen güçlerine karşı birbirlerine ve devrimci değerlerine sahip çıkarak direniş destanı yazdılar.

Çünkü kapitalizmin insanlığa bir gelecek sunamayacağını, emperyalizmin dünyayı kan gölüne çeviren bir canavardan başka bir şey olmadığını biliyorlardı.

Kurtuluşun ancak ve ancak sömürü, savaş, yağma ve yıkım üzerine kurulu olan bu düzenin topyekûn yıkılması ile, devrim ile mümkün olduğunu biliyorlardı.

Aradan geçen 50 yılda emperyalist kapitalist dünya düzeni insanlığı kör bir karanlığa sürüklemeye, kâr ve yağma hırsı ile dünyayı yok etmeye, bizleri geleceksizliğe mahkûm etmeye devam etti.

Aradan geçen 50 yıldan sonra geleceğimize ve özgürlüğümüze sahip çıkmak, Denizlerin yükselttiği devrim bayrağını daha güçlü dalgalandırmaktan geçiyor.

Denizlerin, Mahirlerin, İboların yolundan bir kez daha "Düzene karşı devrim!" demekten geçiyor.

71 devrimci kopuşunun ulaştığı bu çizginin bugünkü temsilcisi olan Devrimci Gençlik Birliği, tüm gençliği DGB saflarında birleşmeye, geleceğine ve özgürlüğüne sahip çıkmaya, "Düzene karşı devrim!" mücadelesini büyütme çağırıyor.

Boğaziçi Öğrenci Meclisi deneyimi üzerine

Önce Boğaziçi direnişini başlatan 4 Ocak 2021 eylem çağrısı ile, ardından sermaye devletinin yarattığı kayımlar düzeninin ve diğer tüm anti-demokratik uygulamaların politik teşhiri mahiyetindeki “12. Cumhurbaşkanına Açık Mektup” metni ile burjuva medyanın gündeminde dahi kısıtlı da olsa bir yer edinebilen Boğaziçi Dayanışması, 2020 Şubat ayında “okulun keyfi yönetimine karşı öğrencilerin söz söyleyebildiği, sorunlarını çözebildiği ve beraber hareket edebilmek adına bir araya geldiği bağımsız bir öğrenci platformu” olmak iddiasıyla, ilerici öğrencilerin inisiyatifi ile kuruldu. Boğaziçi kitlesi ile ilk buluşma zemini ise yine aynı ayda başlayan yemekhane boykotu eylemi oldu. Öğrencilerin henüz kısıtlı imkân ve araçlarla dahi olsa kendi öz örgütlülük zeminlerinde buluşabilmesi ve bu öz örgütlülüğün Boğaziçi dışındaki

kitlelere de mal olmasını sağlayacak sosyal medya ve benzeri araçların verimli biçimde kullanılması, Boğaziçi direnişinin örgütlü bir çağrı ile başlamasında önemli iki etken olmuştur.

Bu direnişin gelişim süreci içerisinde “meclisleşme” fikri sıkça dile getirilen ve tartışılan bir başlık olageldi. Geç ama hâlâ gerekli bir biçimde 2021 Ekim’inde bu fikir hayata geçirildi. Boğaziçi Dayanışması’nın kendisini lağvetmesi ve diğer direniş inisiyatiflerinden de çağrı ve katılımlar ile oluşan Boğaziçi Öğrenci Meclisi, direnişin güncel ihtiyaçları doğrultusunda oluşturulan komisyonlar ve iki hafta-

da bir alınan genel kurullar ile sönümlenme yolundaki direnişin dinamizmini işleyen bir yapıda tutma ısrarı gösteriyor.

Kesindir ki Boğaziçi direnişi sınırlı bir basamak da olsa sağladığı perspektif ve potansiyeller itibarıyla öğreticidir. Kitlesele ve kimi yönleriyle başarılı bulabileceğimiz böylesi uzun soluklu bir çalışmanın kalıcı bir kazanım sağlayamaması da öğreticidir. Bu öğreticilik en çok da “Düzene karşı devrim”in zorun-

luluğunu, buna giden yolun dışında kalacak her arayışın sınırlı ve son kertede hükümsüzlüğe mahkûm kalacağını döne döne vurgulayan ve gençliğin devrimci bayrağını taşıyanların, taban örgütlülüklerine devrimci müdahale olanaklarını tartışmasında karşılık bulacaktır.

Lise ve üniversitelerde gençliğin halihazırda var olan ekonomik taleplerinin ve siyasal alan da palazlandırılan dinci-gericiliğin ve şovenizmin

de etkisiyle oluşan demokratik duyarlılığın güncel politik mücadeleye bağlanması için okul eksenli örgütlenmelerin ulaşılabilen her alanda oluşturulması ve üniversitelerde var olan kitlesele zeminlere gençliğin devrimci siyasetinin taşınması, birbirinden ayrılmaz biçimde elzem bir ihtiyaç olarak devrimci gençlik hareketinin önünde durmaktadır. Devrim hazırlığının önemli alanlarından biri olan gençlik mücadelesinin ileri taşınması ve devrimci, kitlesele ve militan bir gençlik hareketinin yaratılabilmesinin tüm imkanları buna sıkı sıkıya bağlıdır.

Boğaziçi Üniversitesi’nden bir DGB’li

Parasız, nitelikli beslenme haktır, gasp edilemez!

Üniversitelerimiz açıldığında barınma sorunu ile yüz yüze kaldık. Ardından birçok üniversitenin yemekhanelerinde zamlar yapıldı. Hatırlayalım ki daha bundan birkaç sene önce İstanbul Üniversitesi öğrencisi Sibel Ünlü yemekhane kartında bir lira olduğu ve okul yemekhanesinde dahi yemek yiyemediği için intihara sürüklendi. Derinleşen ekonomik krizle beraber artık hiçbir temel ihtiyacımızı karşılayamıyoruz. Ankara Üniversitesi de sadece tek öğün olan ve hiçbir niteliği olmayan yemekhanesine zam yaptı. Bizler de bu zammı kabul etmeyerek mücadele etmeye karar verdik.

Ankara Üniversitesi ve Roka Yemekhane şirketinin yaptığı ihalenin süresi dolmadan iptal edilei ve yemek ücretine yüzde 60 zam yapıldı. Bu haksız ve haksız zam karşısında imza kampanyasına ve yemekhanelerde ajitasyonlar çekmeye başladık. Cebeci kampüsünde sürekli polis, ÖGB tacizine uğruyorduk. Gölbaşı kampüsünden başka kampüsten olduğumuz gerekçesiyle atıldık. DTCF’de imza toplamak isteyen arkadaşlarımıza müdahale edildi. Buna rağmen yüzlerce imzaya ulaşmayı başardık. İmzaları vermeye gittiğimizde ise imzaları güvenlik amirine

vermemizi istediler, yetkilisi oymuş gibi!

Biz öğrenciler ekonomik krizden dolayı zaten dışarıda yemek yiyemiyorken, temel ihtiyaçlarımıza her gün zam gelirken, evde yemek yapmak bile çok büyük külfetken yemekhaneye yapılan yüzde 60 zamma ses çıkarmamamız imkansızdı. Bizleri hem ekonomik krizin ortasına atıyorlar daha sonra da yapılan zamlara ses çıkarmamamızı istiyorlar. Bize sunulan, her geçen gün daha kötüleşen hayat koşullarını normal karşılamamızı bekliyorlar. Biz bu koşullarda yüzlerce imzaya, yüzlerce öğrenciye ulaştıysak, yarın daha da kalabalık olabiliriz. Çünkü Ankara Üniversitesi yaptığı haksız ihaleyi bizlere yemekhanede çay dağıtarak unutturamaz. Sermayedarlar ve iktidar, biz zar zor geçinirken temel ihtiyaçlarımıza yaptıkları bu zamları öğrencilere haklı gösteremez.

Yemekhane zammı derhal geri çekilmeli, tek öğün olan yemek en az iki öğüne çıkarılmalı ve vegan/vejetaryan menüsü eklenmelidir.

Parasız, nitelikli ve ulaşılabilir beslenme bizlerin hakkıdır. Bu hakkımızı gasp ettirmeyeceğiz.

Ankara Üniversitesi SBF’den bir öğrenci

İTÜ'de sorunlar bitmiyor!

İstanbul Teknik Üniversitesi 2021-2022 öğrenim yılını biriken birçok sorunla açtı. Karşılaştığımız en temel sorunlar barınma, beslenme ve akademik sorunları idi. Ülke genelinde artan ev kiralari ve yurt fiyatları, birçok arkadaşımızın için öğrenimlerini devam ettirmelerinin önündeki büyük bir engele döndü. Sırf bu yüzden birçok öğrenci öğrenim hayatına ara verdi.

Üniversite içerisinde öğrenciler için yeterli oranda yurt mevcut değil, var olan yurtlar ise gelen fahiş zamlarla öğrencinin belini büküyor. Okulumuzda öğrenciler, barınma sorununu dile getirmek ve soruna yönelik adım atılmasını talep etmek için MED binasında toplandığında ÖGB tarafından yaka paça darp edilerek binadan çıkarıldı. Gelen tepkiler üzerine rektörlük yeni yurtlar yapmaya başlayacağını belirtti, ama henüz ortada bir şey yok. İTÜ'de beslenme sorunu da bir o kadar çetrefilli. Kahvaltının ve hafta sonu yemeğinin yetersizliği ve Vadi Yurdu'nun yemekhane eksikliği önde gelen sorun alanları. Verilen uğraşlar sonucu öncelikle kahvaltı hakkımızı kazandık. Ama gerek kahvaltı saati gerek yemek porsiyon-

ları ve ücreti konusunda öğrencilerin sorununun çözülmesi adına bir şey yapılmadı. Hafta sonu yemeği ise uzun uğraşlarımız sonucu ancak bahar döneminde açılabilir.

Akademik yetersizlik ise apayrı bir durumda. Yeterli öğretim görevlisi olmadığı için bazı dersler yeterli kontenjan ile açılmadı. Bu derslerin arasında almak zorunda olduğumuz dersler de var. Nitelikli eğitim bir yana, bizler daha kendi temel derslerimizi dahi alma sıkıntısı yaşamaktayız.

Bu sorunlar İTÜ'de adeta kronik bir hal almış durumda. Akademik kadronun yetersiz kapasitede olmasına karşın artırılan kontenjanlar ile öğrenci nüfusu artmış durumda. Fakat nitelikli bir eğitim sürdürebilmeleri için gerekli barınma, beslenme ve akademik alanlarındaki ihtiyaçların karşılanmasına yönelik somut bir adım, bahar dönemine girmemize rağmen daha atılmadı. Sorunlar karşısında ise bizler beklemeyi değil, yılmadan mücadele etmeyi seçiyoruz.

İstanbul Teknik Üniversitesi'nden bir DGB'li

“Barınma en temel hakkımızdır!”

Merhaba ben İstanbul'da devlet yurdunda kalan bir üniversite öğrencisiyim. Kaldığım yurttaki yaşam koşullarından bahsetmek istiyorum.

Devlet yurtlarında halihazırda birçok sorun yaşamaktayız. Birinciliği yurdumuzun “modernliğine” vermek istiyorum. Bizim son derece “modern” yurdumuzda 8 kişilik odalarda kalıyoruz. Her katta ortak kullanıma sunulan lavabo ve banyoları 100 kişi kullanıyoruz. Öğrencilerin kullanımına sunulan bodrum kattaki 200 kişinin zar zor sığabildiği yemek-

hanede de son derece niteliksiz ve sağlıksız yurt yemeklerini, 800 kişi yiyoruz. Yurdun hayrete düşüren “modernliği” içinden adeta dışına taşmış durumda. Gayet küçük ve duvarları tellerle çevrili bir orta bahçeye sahip olan yurttaki, hemen her saatte volta atan öğrencileri görebilmek mümkün. Bu “süper modern yurt” öğrenciler için bir hapisaneyeye benzerken, dışarıdan geçen turistler için bir tarihi mekana benziyor. Öyle ki, yoldan geçen her 10 turistten 8'i yurdu gezilebilecek tarihi bir mekan olarak görüyor

ve içeriği gezebilmek için çaba gösteriyorlar. Bu söylemimden de anlaşılacağı gibi, kaldığım yurt son derece “modern” olmakla birlikte “tarihi” bir dokuya da sahip.

Bu nedenle ikinciliği yurt binasının “tarihi” dokusuna veriyorum. Kaldığımız yurdun binası o kadar “tarihi” bir dokuya sahip ki, sanıyorum ilerleyen bir iki yıla Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü tarafından restore edilecek. Restore süreci için o kadar bekleyebileceklerini pek zannetmiyorum. Zira yurt binasında var olan çatlaklar giderek büyümekte olası bir depreme karşı dayanıklılığı azalmaktadır.

Son olarak yemekhanede öğrencilere verilen ye-

meklerden söz etmek istiyorum. Bu yemekler son derece nitelsiz, sağlıksız ve yetersiz olmasının yanında oldukça pahalı. Öğrenciler olarak gününbirlik olarak değişen yemek fiyatlarını, düşen gramajları hâlâ şaşkınlıkla karşılıyoruz.

İşin esprisi bir yana, yaşam koşullarımız gerçekten çok kötü durumda. Bu koşulların değişmesi için biz sesimizi yükseltmedikçe çok daha kötü yaşam koşullarına mahkûm edileceğiz. Daha iyi bir barınma hakkı için direnen sıra arkadaşlarımızı görüyor ve onları örnek alıyoruz. Parasız, nitelikli ve ulaşılabir barınma en temel hakkımızdır!

İstanbul Üniversitesi'nden bir DGB'li

Sorunlarımız ortak, çözümümüz de ortak olmalı!

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa kayyım rektörlüğü, sömestr tatiline bir hafta kala yemekhaneye zam yaptı. Hiçbir duyuru veya öğrencilere herhangi bir bilgilendirme yapılmadan yemekhane ücreti 4 TL'den 4,50 TL'ye çıkarıldı. Bunu sömestr tatiline denk getirmelerinin en önemli sebebi öğrencilerden gelebilecek tepkileri dizginlemektir. Her yıl ve her dönem yemekhaneye zam yapılan bu okulda biz öğrenciler, krizin de etkisiyle birlikte çalışmadan okuyamaz hâle geldik. Zaten geline nokta eğitim hayatımızı devam ettirebilmenin tek yolu ne yazık ki bir işte çalışmaktan geçiyor. Kampüsün bulunduğu konumdan dolayı ulaşım ve beslenme sorunumuz ekonomik krizle birlikte katmerleşiyor. Öğrencilere sunulan tek şey ise 850 TL kredi/burs oluyor ki burs çoğu öğrenciye çıkmıyor.

Eğitimimizi devam ettirebilmek için ihtiyacımız olan kitap ve diğer materyaller de fahiş fiyatlarla bizlere satılmakta. Aldığımız kredi veya burslar bizlere yetmiyor. Öğrencilere ücretsiz ulaşım, barınma ve beslenme sağlanması gerekenler tüm haklarımızı gasp ediyor. Devlet tarafından en fazla bütçenin ayrıldığı bu üniversitede eğitim hakkımıza yönelik saldırılar gün geçtikçe artıyor.

Yemekhane sorunumuza geri dönecek olursam,

bizlerin oluşturduğu baskıyla yemekhaneye vegan yemek geldi. Ancak bunu bile sınırlı tutmak için vegan/vejetaryen arkadaşlarımıza sadece öğle yemeği olarak vegan yemek sunuluyor ve akşam yemek verilmiyor.

İÜ-C öğrencileri olarak bir kampanya başlattık. Sömestr tatiline denk gelen zamların hemen ardından change.org üzerinden başlattığımız kampanya hâlen sürmekte ve imzalar her geçen gün artmaktadır. Çeşitli fakültelerden öğrenci arkadaşlarımızla birlikte taleplerimizi oluşturup yaygınlaştırmaya çalıştığımız bu kampanyayı kampüs içerisinde duyurmaya devam ediyoruz.

Biliyoruz ki sadece bizim üniversitemizde değil, neredeyse her gün bir başka üniversitenin yemekhanesine, ulaşımına ya da yurtlara yapılan zam haberlerini duyuyoruz. Sorunlarımız ortaksa, çözümümüz de ortak olmalı. Haklarımızı tırpanlayan, ekonomik krizin faturasını bizlere ödetmeye çalışan bu düzene karşı tek çözüm yolumuz bir araya gelmek ve mücadele etmektir. Bulduğumuz her alanda meclislerimizi oluşturalım, birlikteliğimizi kuralım ve haklarımız için harekete geçelim.

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa'dan bir DGB'li

50 yılın çağrısı:

Düzene karşı devrim!

